

Doklon *Essenzi*

glasilo Doma Petra Uzarja Tržič št. 1

Junij 2009

Dragi delavci, spoštovani stanovalci Doma Petra Uzarja!

Vsaka stvar ima svoj začetek in vsaka stvar se enkrat konča. Tako tudi moje delo v Domu Petra Uzarja. Sedem let in pol je minilo tako hitro, da se niti zavedala nisem tega. In če nekaj hitro mine, pomeni, da ti je bilo lepo. Res je, bila so lepa in plodna leta, veliko sem se naučila, trudila sem se, da bi tudi čim več dala. Koliko mi je uspelo, boste presodili vi.

Velikokrat se spomnim na lepe trenutke, ki smo jih preživeli skupaj. In prepričana sem, da se bomo še velikokrat srečali,

pokramljali, se smejali – saj ne nazadnje sem odšla le nekaj kilometrov stran, na enako delo, k enaki populaciji. Veliko mi je pomenilo, ko so mi mnogi od vas rekli, da vam je žal, ker odhajam. Tudi meni je bilo. Pa vendar so spremembe dobre, vedno prinesejo kaj koristnega in pozitivnega. Le vedno moramo slediti cilju in dobrim namenom.

Želim vam veliko lepega in predvsem: Imejte se radi!

Zvonka Hočevnar Šajatovič

»ČAS MINEVA IN VENDAR JE EDINI, KI OSTANE«
Vladimir Jerman

POKLON JESENI

Glasilo Doma Petra Uzarja Tržič

Direktorica: mag. Renata Prosen

Uredniški odbor:

Marjeta Šumič, dipl. delovna terapevtka

Mojca Bohinjec Papler, animatorka

Jaka Kepic, stanovalec

Tanja Ahačič, prostovoljka in odgovorna urednica

Tisk in oblikovanje: Tiskarna Uzar

ISSN: 1855 - 685X

Spoštovani stanovalci, svujci in zaposleni!

*Pred Vami je prva številka glasila, ki smo ga poimenovali
POKLON JESENI.*

Ko sem v začetku aprila prevzela vodenje doma, nisem natančno vedela, kaj me čaka. Prišla sem v novo okolje, med nove sodelavce, v pričakovanju neznanega. To mi je predstavljalo nov izziv, prav tako kot nam vsem skupaj izziv predstavlja rojstvo našega in vašega glasila.

Vsaka nova stvar, ki vstopi v naše življenje, je na eni strani napolnjena s pričakovanjem, veseljem in upanjem, na drugi strani pa nam nalaga tudi odgovornost ter prinaša kanček strahu pred neznanim. A to nas nikakor ne sme odvrniti od zastavljene poti, kvečjemu nam je lahko izziv in motivacija, ki bo zapolnila naš vsakdan in nam omogočila spoznavati, odkrivati sebe in druge.

Vsi tisti, za katere je to Vaš dom, vsi tisti, ki nas obiskujete in vsi, ki ste tu našli tudi svojo poklicno pot – vsi mi sestavljamo skupnost, veliko družino, ki jo družni in medsebojno povezuje nešteto stvari. Prav vsak med nami lahko komu nekaj podari in prav vsak kdaj pride tudi do trenutka, ko koga potrebuje.

Nešteto je priložnosti za druženja, ki bogatijo naša življenja in glasilo pred Vami je le še ena izmed njih. Dal Vam bo možnost, da predstavite svoje misli, da poveste svojo zgodbo, da obudite spomin na kakšen poseben dogodek ... in tako nenazadnje zapisujete tudi našo skupno zgodovino.

V glasilu si boste tako lahko prebrali marsikatero zanimivost iz življenja našega Doma, stanovalcev in zaposlenih. V njem boste našli tudi kakšno lepo misel in strani za prosti čas. Glasilo bo izhajalo dvakrat letno, prejeli pa ga boste vsi stanovalci.

Zatorej Vas vabim, da se nam pridružite in delite z nami vse tisto, kar ne želite, da utoni v pozabo in tisto, kar se mogoče skriva globoko v vaši duši, pa bi nam radi zaupali. Tudi tako bomo stkali niti našega prijateljstva in pripomogli k zadovoljstvu vseh nas.

*mag. Renata PROSEN
DIREKTORICA*

poklici v domu...

Medicinska sestra

Mateja Koprivnik, dipl. med. sestra, vodja zdravstveno negovalne enote

Poklic medicinske sestre je eden izmed tistih poklicev, za katere vsak od nas enostavno ve, da je to oseba, ki je vedno tam, kjer jo ljudje potrebujemo, da je vedno na voljo, da je vedno tu za vsakogar.

Redkokdaj pa pomislimo na to, kaj vse se skriva za besedo medicinska sestra.

Ko sem se ponudila, da predstavim poklic medicinske sestre, se mi je zastavilo vprašanje, ali bom znala predstaviti svoj poklic v pravi luči in z vsem dolžnim spoštovanjem do vseh mojih kolegic, ki se v tej vlogi pojavljajo vsak dan ob vsaki uri dneva.

Delo medicinske sestre je povezano s štirimi temeljnimi odgovornostmi, in sicer so to: krepitev zdravja, preprečevanje bolezni, obnavljanje znanja in lajšanje

trpljenja. Delo medicinske sestre pa je tesno povezano s področjem zdravstvene nege, na katerem le ta opravlja svoje delo. Zdravstvena nega je področje skrbi za zdrave ljudi, je področje, ki predstavlja splet aktivnosti, ki so usmerjene k ohranjanju, krepitvi in povrnitvi zdravja, skrbi za bolnika v času bolezni. Je dejavnost, ki črpa znanje v lastni praksi, je znanost in je umetnost.

Poklic medicinske sestre sega v čase Florence Nightingale, ki je sredi 19. stoletja postavila temelje našemu poklicu. Že v mladih letih je bila zelo predana svojemu poklicu in se je zavzemala za humane razmere v bolnišnicah. Florence je kot britanska humanistka s prostovoljkami odšla na prizorišče Krimske vojne, ker je bila umrljivost vojakov zaradi slabih higienskih razmer zelo velika. Vojaki so umirali zaradi infekcij in bolezni. Florence je vse svoje napore usmerila v ozaveščanje ljudi o pomenu higiene v zdravstvu, saj je bilo očitno, da je le to vzrok za visoko smrtnost. Po vrnitvi je ustanovila ženski medicinski kolidž v Londonu in napisala prvi priročnik za medicinske sestre. Spoznala je namreč, da je izobraževanje medicinskih sester ključnega pomena, ker bodo edino one sposobne podajati svoja znanja širšim množicam.

Vendar pa je to, da medicinska sestra obvlada svoje strokovno delo na področju zdravstvene nege le temelj za vse, kar se od nje pričakuje. Predana mora biti svojemu poklicu. Pri svojem delu mora biti natančna in dosledna. Zavedati se mora, da so njeni varovanci najpomembnejši. Njeno delo s pacienti mora biti prežeto s toplino, prijaznostjo in potrpežljivostjo. Vedno mora biti pripravljena pomagati in prisluhniti. Biti mora komunikativna in dosledna.

Opravljanje dela medicinske sestre v domu starejših občanov pa predstavlja še poseben izziv. Stanovalci in zaposleni preživljajo skupaj dneve, mesece in leta. Stkejo se vezi, ki presegajo poklicne dolžnosti. Z vsakodnevnimi prilagajanjimi, reševanjem težav in stisk, iskanjem ustreznih poti, da polepšamo dan vsakomur posebej, smo postali prijatelji.

skozi odprta vrata...

Učenci - prostovoljci

Tanja Ahačič, prostovoljka

Dom Petra Uzarja stoji v KS Bistrica, kjer je srce življenja OŠ Bistrica. Gospa Majda Fiksl, prof., že več kot deset let vodi učence, ki kot prostovoljci bogatijo dneve stanovalcem doma.

1. GOSPA MAJDA FIKSL, KAKO JE PRIŠLO DO SODELOVANJA Z DOMOM PETRA UZARJA?

Že vrsto let pripravljam v okviru krožka in pouka tehnike v OŠ Bistrica različne ustvarjalne delavnice. Tako sva pred več kot desetimi leti z Marjeto Šumič združili moči in pripravili prvo skupno delavnico za skupino učencev in stanovalcev doma. Vsi smo bili nad srečanjem navdušeni in se zato še danes srečujemo pri ustvarjanju ter si tako izmenjujemo znanja in spretnosti. Poleg delavnic pa že tretje leto naši učenci redno enkrat tedensko obiskujejo stanovalce doma, ki sami izrazijo željo po obiskih. S tako obliko sodelovanja pa smo začeli na pobudo Združenja za promocijo prostovoljstva v okviru projekta Sadeži družbe.

2. KATERI UČENCI SO VKLJUČENI V PROSTOVOLJNO DELO? KOLIKO PROSTOVOLJCEV JE BILO DO SEDAJ AKTIVNIH?

Skozi celo leto obiskujejo stanovalce učenci devetega razreda. Prvo leto je bilo 9 prostovoljk, lani kar 19 in v letošnjem letu 12, od tega so se nam prvič pridružili tudi štirje fantje. Poleg teh rednih obiskov pa pripravljamo tudi občasne delavnice z učenci, ki sami želijo sodelovati. Ponavadi so to učenci od šestega do devetega razreda, ki jih poučujem tehnično vzgojo.

3. ZAKAJ SE UČENCI ODLOČAJO ZA TO DEJAVNOST?

- » želijo pridobiti nekaj novega znanja, izkušenj in se tako lažje odločijo za nadaljnje šolanje
- » način preživljanja prostega časa, ko se pogovarjajo in popijejo skupaj sok
- » pridobijo občutek, da delajo nekaj koristnega, dobrega in da jih nekdo potrebuje

- » druženje, pogovori in družabne igre s starejšimi, ki imajo čas zanje
- » dober občutek, ko nekomu polepšaš dan, mu pomagaš pregnati osamljenost
- » imajo nekoga, ki mu lahko zaupajo stvari

4. KAKŠNE OBLIKE POVEZOVANJA MED UČENCI IN STANOVALCI STE ORGANIZIRALI?

Poleg rednih tedenskih obiskov organiziramo različne delavnice, v katerih si izmenjujemo znanje in prijetno pokramljamo. V delavnicah smo do danes izdelovali čestitke za vse priložnosti v različnih tehnikah, različne novoletne okraske, pekli venčke za pirhe, barvali pirhe, izdelovali butarice, adventne venčke...

K sodelovanju smo povabili tudi moje bivše sodelavke, danes že mlade upokojenke. Tanja Ahačič nam je tako pomagala pri pripravi kviza o znanih Tržičanih, Silva Škofic pa pri izdelovanju angelčkov iz slanega testa. Pridružijo pa se nam tudi nekateri ostali učitelji. Vsako leto nam pri peki pomaga Nataša Bergant, pevski zbor in mladi glasbeniki pa pripravijo en nastop v mesecu marcu. Prisluhnemo vsaki želji in jo skušamo uresničiti pri naslednjem obisku. Več o naših srečanjih si lahko preberete v besedi in sliki na naši šolski spletni strani: www2.arnes.si/~obistricakr/prostovoljno.html.

5. KAKO SO ZADOVOLJI STANOVALCI DOMA Z VAŠIM DELOM?

Zanimanja za sodelovanje v naših delavnicah je vedno večje s strani stanovalcev. Torej sklepam, da se imajo ravno tako lepo kot mi. Naj navedem nekaj zadnjih vtisov stanovalk:
»Komaj čakam dneva in ure, ko pride moja deklica k meni. Rada jo imam.«
»Mlade ljudi sem vedno imela rada in ko pride na obisk, se mi zdi, kot da mi v sobo posije sonce.«

6. SE SPOMNITE KAKŠNE ANEKDOTE?

Spomnim se delavnice, ko smo pripravili kviz. Seveda so

učenci izbrali temo iz geografije – kraji, države... , ker so bili mnenja, da bodo tam najboljši. Izkazalo se je ravno obratno. V eni izmed skupin je sodeloval gospod, ki je povedal odgovor še preden sem prebrala vprašanje do konca. Vsi smo bili prijetno presenečeni.

7. KAKŠNE POVROTNE INFORMACIJE DOBITE OD UČENCEV?

Za izvajanje delavnic imam vedno preveč kandidatov. Učenci se veselijo dela s starejšimi. Všeč jim je, da jim lahko pri delu pomagajo in se hkrati učijo iz njihovih izkušenj, nasvetov. Ob zaključku delavnic pa nas vedno čakajo piškoti, bonbončki, ki se jih vedno znova razveselijo tako otroci kot tudi stanovalci doma.

8. ALI Z UČENCI PROSTOVOLJCI SODELUJETE ŠE PRI KATEREM PROJEKTU?

Trenutno sodelujemo v projektu SADEŽI DRUŽBE in TUDI TI SI DELČEK MOJEGA SVETA, kjer si izmenjujemo primere dobre prakse. Naše primere delavnic pa bom predstavila aprila v Portorožu na mednarodnem simpoziju »Od ideje do izdelka«.

V projektu VAMOS pa sodelujemo v okviru SPV OT(Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v Občini Tržič). Skušamo kar najbolje seznanjati ljudi o uporabi in nošenju odsevnih teles v mraku.

Učenci so vedno pripravljeni sodelovati, če jih le primerno motiviramo.

Prostovoljno delo

Alenka Novak in Neža Oman, učenki 9.b OŠ Bistrica

Prostovoljno delo! To je delo, ki ga opravljaš z veseljem! Delo, ki ga opraviš zato, da nekomu narediš veliko veselje, ga počastiš z obiskom in na koncu s tem razveseliš tudi sebe! To ne delaš za denar ali za razne druge materialne dobrine! To počneš zaradi veselja, ki ga s tem narediš sebi in drugim.

Sama sem to lahko izkusila, saj hodim že skoraj pol leta na obisk k starejši gospe, ki je zelo osamljena. Ko jo obiščem, vem, da ji s tem naredim ogromno veselje! Čeprav se mi včasih ne da iti, vendar, ko jo zagledam in ko vidim, kako se razveseli mojega obiska, sem zelo vesela, da sem prišla. Zapomnite si, nekoč boste verjetno tudi vi veseli, če vas bo nekdo obiskal in preživel nekaj časa z vami in kot veste, se vse dobro vrača!

POGOVOR S KATI

1. *Kdaj ste prišli v dom?*

V dom sem prišla 2.12.2005

2. *Kako se počutite v domu?*

V domu se imam zelo dobro in sem zadovoljna z vsem.

3. *Kaj počnete v prostem času?*

V prostem času zelo rada hodim na križanke in lingo (uganjevanje besed, pregovorov...), pridejo pa me tudi pogosto obiskat. (hčerka, sin...)

4. *Kaj najraje gledate po televiziji?*

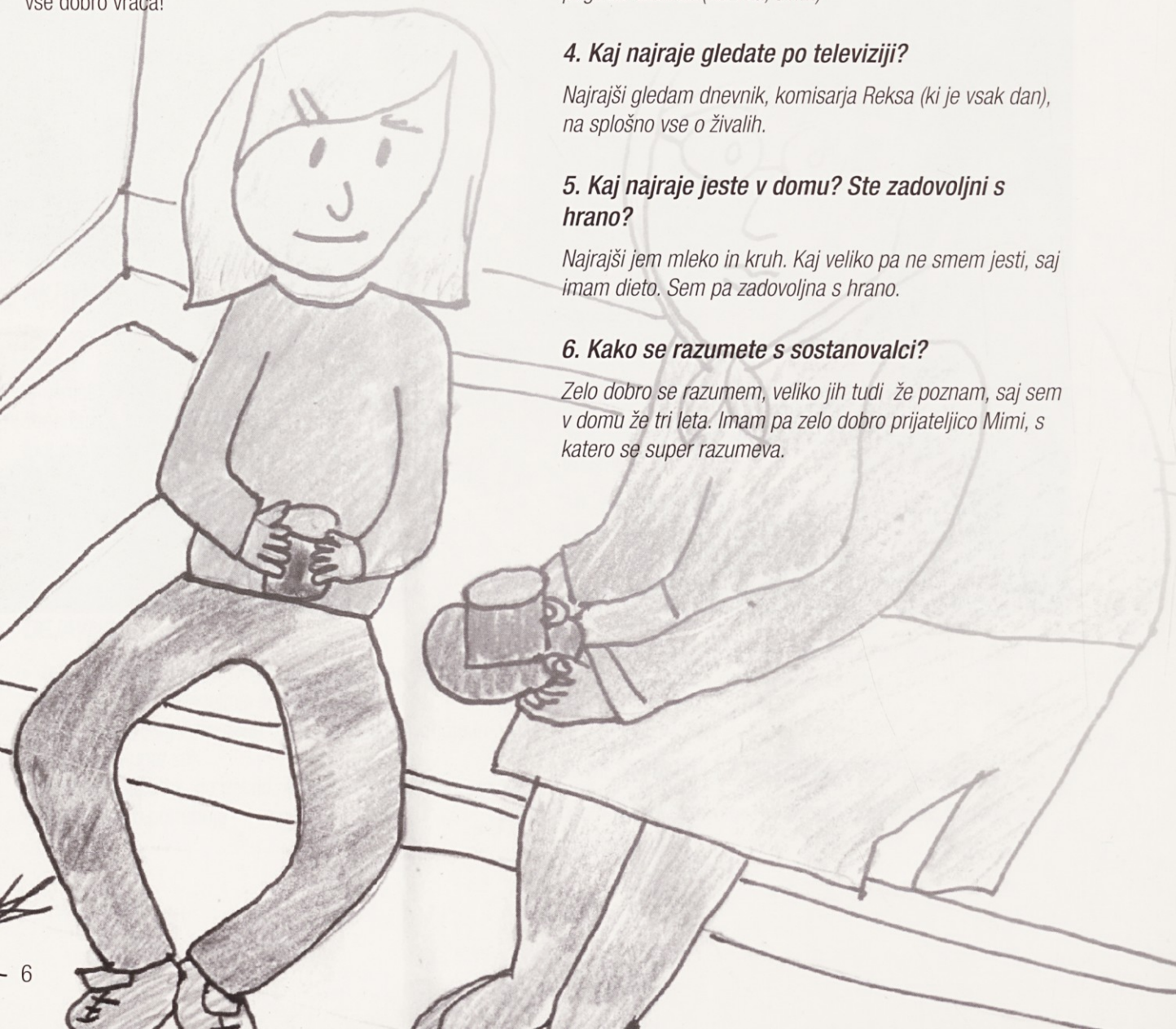
Najrajši gledam dnevnik, komisarja Rekso (ki je vsak dan), na splošno vse o živalih.

5. *Kaj najraje jeste v domu? Ste zadovoljni s hrano?*

Najrajši jem mleko in kruh. Kaj veliko pa ne smem jesti, saj imam dieto. Sem pa zadovoljna s hrano.

6. *Kako se razumete s sostanovalci?*

Zelo dobro se razumem, veliko jih tudi že poznam, saj sem v domu že tri leta. Imam pa zelo dobro prijateljico Mimi, s katero se super razumeva.

Medgeneracijsko povezovanje

Ana Peharc, dipl. vzgojiteljica v WZ Deteljica

Dom starejših občanov, Dom Petra Uzarja, stoji nedaleč od našega vrtca, vrtca Deteljica. Skoraj vsakodnevno hodimo z otroki, starimi do šest let, tam mimo na sprehod.

Otroška radovednost je brezmejna. Z vprašanji, kdo živi v tej hiši, nam dajejo vzpodbudo k sodelovanju in povezovanju dveh institucij, ki skrbita za dve različni generaciji ljudi.

Otroška radovednost, neraziskana področja, želja po novih spoznanjih, novi izzivi in na drugi strani izkušnje, modrost ter želja po druženju ti dve generaciji povezujeta. Toliko razlik, pa vendar toliko skupnega. Pristna čustva, izraženo veselje ob vsakem srečanju, nam vsem dajejo občutek, da je vse večno, da ni starih in mladih, da sta pozitiven odnos in strpnost tista, ki starostno mejo zabrišeta v skupnih doživetjih skoraj do neprepoznavnosti.

Naš jutri si gradimo danes. Naj bo most, ki povezuje med seboj različne generacije trden. Naj bo zgrajen na temeljih medsebojne pomoči, sodelovanja in strpnosti. Naj postane to odgovornost nas, ki se tega zavedamo. Poskrbimo, da bodo naša druženja polna veselja in upanja v svetlo prihodnost za vse generacije.

misli svojcev naših stanovalcev...

V svojem svetu in v svojem času

Zvonka Pretnar

Pretresena sem bila, ko je oče po nekaj možganskih kapeh držal v roki žlico in ni vedel, kaj naj počne z njo. Takrat sem mislila, da mi bo spoznanje o njegovem odhajanju pomagalo sprejeti spreminjanja poznih let, a mi jih ni.

Ko je sestrina demenca toliko napredovala, da je potrebovala celodnevno oskrbo, je bila naslednja postaja dom. Oddelek 2. Verjetno imajo oskrbovanec in svojci svoje predstave in pričakovanja o življenju v domu, ki se počasi utapljuje in utopijo v dnevnem ritmu doma. Včasih je ta prehod samoumeven, včasih boleč, moteč, neprijazen.

Zaposlitve, sprehodi, obiski še nekaj časa omogočajo ohraniti stik s svetom, v katerem so živeli, vendar počasi spolzijo v svoj svet in svoj čas. Ta svet in čas poskušajo spoznavati negovalke, bolničarke in sestre, včasih bolj, včasih manj uspešno, vendar z vztrajnostjo, ki vzbuja občudovanje in spoštovanje.

Živimo življenje...

Oj, mladosti moja

Angelca Rupar, stanovalka

Jaz vem, kaj je revščina. Moj oče je bil čevljar samouk, izučil se je pri starem očetu. Mati je bila gospodinja. Rodila sem se kot peti otrok, štiri prejšnji so umrli zaradi bolezni, ki je takrat še niso poznali. Imela sem še mlajšo sestro in brata, ki še danes živi. Otroci smo nabirali kostanj, gobe, borovnice in to je naša mama prodajala v Novem mestu. Očetov zaslužek je šel v mlin za moko, da smo imeli žgance. V prvi in drugi razred šole sem hodila v Dolž. Stara sem bila devet let, ko sem šla od doma - služiti. Uro hoda od doma v Težko vas. Prosili so moje starše, da bi bila pri njih za pestrno. To so bile le limanice, v resnici sem pasla živino. Zjutraj pred poukom sem morala najprej postoriti v hlevu, šla v šolo, popoldne pa sem gnala živino na pašo. Bila sem majhna in drobna.

Tisti dan je bilo še posebej vroče, gnala sem živino, ki so jo začele obletavati muhe in obadi. To je živino tako vznemirilo, da je zbežljala kar po sosedovih njivah in travnikih. Sosedje so se gospodarju pritožili. Gospodar je bil hud in me je kar z bičem po nogah, da so bile vse klobasaste. Premišljevala sem, kako naj pobegnem.

Začela se je 2. svetovna vojna, gospodarja so oblasti poklicale, da bodo preverili neke dokumente, a so ga odgnali v taborišče. Tisti dan je gospodinja šla k svojim staršem pobirat krompir. Malo sem postorila okrog hiše, pospravila svoje stvari in jo ucvrla kar po travnikih in njivah domov. Doma sem solzna ihtela: »K njim ne grem nikoli več, raje jem le kofe enkrat na dan!« Ko se je gospodinja vrnila, je živina v hlevu mukala, šla je pogledat, kaj se dogaja. Videla je, da je živina lačna, mene pa nikjer. V nedeljo je gospodinja prišla v farno cerkev k maši, tudi moji starši so bili tam. Gospodinja je vprašala očeta, zakaj sem pobegnila. Oče je povedal, da je vzrok pretežno delo za tako majhnega otroka. Tako sem bila od 11. do 16. leta doma. Z mamo sva hodili na tabrhe, oče je čevljaril pri družinah in ga po cele dneve ni bilo doma. Za plačilo je dobival krompir ali žito.

Stara šestnajst let sem šla na kmete. Gospodinja je bila vdova, imela je dva otroka, osem in štiri leta stara. V hiši pa je živel še oče pokojnega moža, ki je bil invalid iz 1. svetovne vojne. Z gospodinjo, ki je bila veliko bolna, sva delali vse, orali, sejali, obrezovali v vinogradu. Rada sem delala, ker sva se z gospodinjo dobro razumeli.

Mene pa je vleklo v svet. Imela sem prijateljico, ki je delala pri družini v Križah. Ona mi je pomagala, da sem prišla v Tržič. Bila sem stara dvajset let, ko sem opravljala gospodinjinska dela pri tržiški družini. Rada sem bila pri njih. Gospod je bil zdravnik in mi je pomagal, da sem dobila delo v tovarni. To je pomenilo, da sem se preselila v dekliški dom, kjer sem stanovala eno leto. Spoznala sem fanta, moj Vinko je bil dober do mene. Poročila sem se stara 23 let, Vinko je bil pet let starejši. Eno leto sva živela pri njegovih starših, potem pa sva šla na svoje. Živela sva bolj skromno. Moj mož je predlagal: »Imejva le enega otroka, da mu bova lahko nudila ugodno življenje, da ne bo otepal revščino kot midva.« Rodila sem eno hči.

V moji družini res nismo imeli veliko denarja, imeli pa smo veliko ljubezni, spoštovanja in zaupanja.

Moja pot

Jaka Kepic, stanovalec

Življenje je polno presenečenj, vzponov in padcev. Tudi moje ni nič drugačno.

Odkar sem stanovalec Doma Petra Uzarja, velikokrat razmišljam o svoji dosedanji prehojeni življenjski poti. Kot otrok sem živel v 14 članski družini in ni mi bilo z rožicami postlano. Tako sem se kmalu naučil samostojnosti in delavnosti. Po končani osnovni šoli sem se izučil obrti. Temu je sledil vojaški rok, ki sem ga odslužil v srbskem Zaječarju. Po vrnitvi sem se zaposlil v podjetju »Tiko«, ki pa je ukinilo mehanično delavnico, tako da sem se moral prekvalificirati v ključavničarja.

Kmalu zatem pa so se začele moje nočne more. Zbolel sem za tedaj in še danes neozdravljivo boleznijo – distrofijo mišic. Šok in še enkrat šok. Kako taka kruta resnica prizadene mladeniča pri enaindvajsetih letih je težko povedati, sploh če te povrh vsega še invalidsko upokojijo v letih, ko naj bi bil človek na višku življenjskih moči. Sam sebi sem se zdel odpisan, a ob podpori sem se pobral.

V podjetju, kjer sem delal, sem si našel štiriurno delo kurirja in vratarja. Začel sem se tudi dodatno izobraževati ter dobil še boljše delo na Občini Tržič, delal sem tudi kot novinar na

radiu ter dopisnik Gorenjskega glasa, po 11. letih pa sem se zaradi poslabšanega zdravstvenega stanja upokojil.

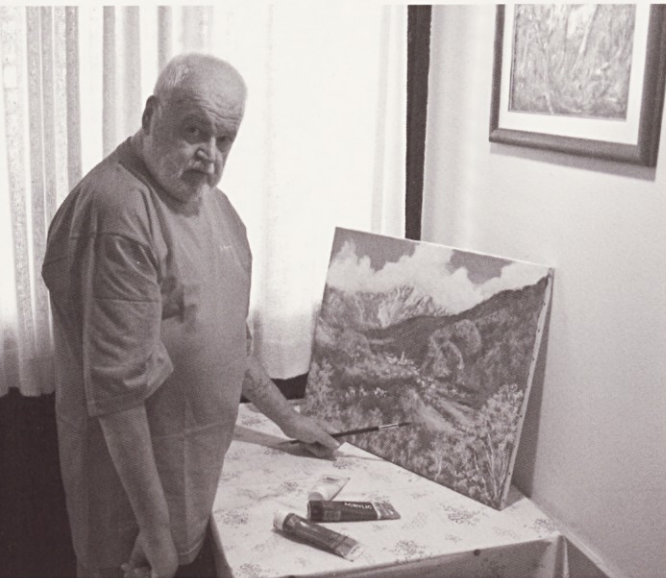
Moj konjiček pa je bil vedno, in je še danes, slikarstvo. Že akademski kipar Cene Ribnikar mi je v osnovni šoli povedal, da imam dar, ki sem ga izkoristil. Udeleževal sem se številnih slikarskih kolonij, ex – tempor in slikarskih delavnic, ki so mi pripomogle k boljši kvaliteti slikanja in grafike. Svoja likovna dela sem pogosto razstavljal doma in v tujini, rezultat tega so tudi številna priznanja, ki sem jih prejel. V največji ponos mi je domača Kurnikova nagrada.

Poleg tega sem bil soustanovitelj Mladinskega gledališča Tržič in ustanovitelj Likovnega društva, ki pa žal danes ne deluje več.

Leta 2007 sem se odločil za odhod v Dom Petra Uzarja. Tukaj sem zadovoljen, počutim pa se zdravju primerno. Vem, da imam svoje muhe, kdo pa jih nima, hvaležen pa sem osebjemu doma za vse razumevanje in potrpežljivost.

Pa še to! Poleg slikarske narave je v meni tudi romantična, pesniška duša, zato vam iz leta 1974 predstavljam naslednjo pesem:

*Odšla si, ni te več!
Kje naj iščem te?
Kje si zdaj dekle?
Vrni, vrni se dekle!
Spominjam teh objemov se.
Bilo mi je lepo,
ko sem po licih božal te in brisal ti solze.
Vrni, vrni se dekle!
Odšla si, ni te več,
sam zdaj brišem si solze,
ne vem, kje naj iščem te.
Kje si zdaj dekle?
Vrni, vrni se dekle!
Še sedaj, ko te sanjam, se budim
in vidim tvoj obraz. Ne veš, kako si te želim.
A tebe ni in ni!
Vrni, vrni se dekle!*

Za zdravje

Angelca Rupar, stanovalka

*Vino - to je moje zdravje,
boljše je kakor mleko kravje.
Če jaz vina ne bi pila,
še sedaj bi bolna bila.*

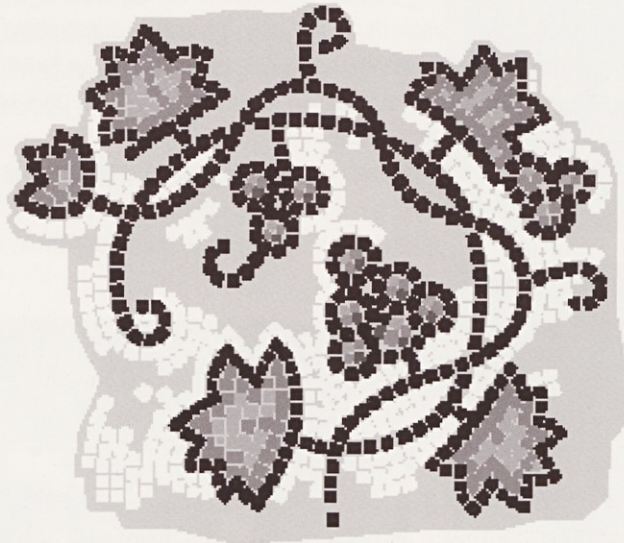
*Ko preživljam pozna leta,
za pomoč mi ni tableta.
Boljši je kozarec vina,
ni mi treba aspirina.*

*Irena poskrbi, ko zmanjka,
na Dolenjskem ga natanka.
Kadar k meni ga pripelje,
je pri meni spet veselje.*

KATI OMAN, stanovalka

*O, ti kapljica predraga!
Zaradi tebe je moja ritka naga.
Zato te kaznujem tako:
»Marš, v luknjo mojo!«*

PAVLA ŠUNKO, stanovalka

smeh je pol zdravja...

Kačja slina

Pavla Papler, upokojenka

7. aprila 1980 so se v Dom Petra Uzarja naselili prvi stanovalci. Med njimi je bil tudi Jože Sajovic, ki je bil dolga leta član Tržiškega pihalnega orkestra, godbe po domače. Tisto leto je tako godba prišla zaigrati budnico na prvomajsko jutro. Jože jih je pričakal pred domom s steklenico »kačje sline«. To je ponavljal vsako leto, dokler mu je zdravje dopuščalo, ko pa on tega ni več zmogetel, smo njegovo navado prevzele delavke.

In ta tradicija se je ohranila do danes.

*Pri Uzarju sobco imam,
pa noter prebivam jaz sam,
pa kaj mi pomaga,
ta sobica draga,
k ne morem jo plačat jaz sam,
jaz sam, jaz sam,
penzion mam pa tak, da me je sram!*

naj, naj...

Najstarejša stanovalka doma - Frančiška Ahačič – 102 leti

Marjeta Šumič, dipl. del. terapevtka

Gospa Frančiška Ahačič, trenutno najstarejša stanovalka Doma Petra Uzarja Tržič, se je rodila 27. septembra 1906 na Gornjem Zemonu – Ilirska Bistrica, kot drugi otrok na kmetiji. Nekaj časa je živela v Ljubljani nato pa v Tržiču, kamor je prišla s trebuhom za kruhom in se tu tudi poročila. Z možem sta vzgojila štiri otroke!

Od septembra 2000 živi v domu, saj si je od nekdaj želela biti tam, kjer je veliko ljudi in kjer se kaj dogaja. Vsak dan vstaja ob pol šestih, nato si pol ure čas vzame za umivanje in urejanje, sledi zelo pomemben obred dneva, in to je pitje kave v družbi sina Naceta, ki je prav tako stanovalec doma. Ob kavi prelista dnevni časopis, najraje Delo, nato pa se že med prvimi odpravi na zajtrk. Po zajtrku sledi užitek, ki se mu ne bi odrekla za nič na svetu: pitje druge kave v

kavarni doma ter prebiranje časopisov. Najljubša tema ji je politika, ostalo je pa niti ne zanima. Ker zelo rada govori, pokomentira dnevne dogodke, sliši pa zelo slabo, zato se ne ozira na ostale in komentira zgolj tisto, kar jo zanima. Zaupala nam je njen skrivni recept, kako dočakati dolgo življenje: zmernost v vsem, ne pretiranega bogastva ne revščine. Vedno je bila za zdrav način življenja, v svojem življenju ni nikoli kadila, zelo rada je kislo zelje in zelenjavo, mesu pa se je odpovedala. Posebej ima rada vino in to ne kateregakoli, kupuje samo najboljšega in sicer refošk, ki si ga privoščiči kozarec po kosilu.

V domu je zelo priljubljena zaradi svoje pozitivne narave. O vsem je rada na tekočem, nikoli ne govori praznih besed, ampak je polna pozitivnih misli.

kulturne in zabavne prireditve v domu...

Mojca Bohinjec Papler, animatorka

januar

- 06.01.2009 Praznovanje 100.rojstnega dne Marije Simčič.
08.01.2009 Potopisno predavanje z diapozitivi »Potepanje po Nepal«, predavatelj Rado Urevc.
14.01.2009 Likovno ustvarjanje z g. Vinkom Hlebšem »Izdelava rož iz mavca« v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič v okviru vseživljenjskega učenja.
22.01.2009 Nastop moškega pevskega zbora »LEK« iz Ljubljane.
27.01.2009 Predavanje z diapozitivi z naslovom »Beneške maske«, predavatelj Franci Horvat.

Razstava lesorezov avtorja Petra Gučka, pod naslovom »Podobe v lesu«.

februar

- 03.02.2009 Srečanje skupine za samopomoč svojcev oseb z demenco, gost dr. Aleš Kogoj.
11.02.2009 Ustvarjalna delavnica z Vinkom Hlebšem »Izdelki iz gline«, v okviru vseživljenjskega učenja v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.
13.02.2009 Prireditev v počastitev kulturnega praznika, nastop ansambla »Vaška godba« ter obisk tržiškega župana mag. Boruta Sajovica.
13.02.2009 Praznovanje rojstnih dni stanovalcev, ki so praznovali v mesecu januarju in februarju, obiskali so jih otroci iz vrtca Deteljica.
18.02.2009 Ustvarjalna delavnica »Izdelava pustnih okraskov« z ga. Drago Heiden.
24.02.2009 Pustno praznovanje s harmonikašem Janezom Kogovškom.
25.02.2009 Predavanje in pogovor na temo »Oblačilna dediščina 18. in 19. stoletja«, predavatelj Bojan Knific, v okviru vseživljenjskega učenja v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.
26.02.2009 Skupno srečanje vseh skupin – računalniška projekcija fotografij o Islandiji, predavatelj Zoran Radetič.

marec

- 09.03.2009 Nastop otrok iz vrtca Deteljica v počastitev dneva žena.
09.03.2009 Odprtje razstave likovnih del Marjana Pančurja s kulturnim programom, v katerem so sodelovali operni pevec Rado Pančur ob spremljavi harmonikaša Pepeta Goričana ter recitator Marjan Breznik.

- 11.03.2009 Računalništvo za starejše v okviru vseživljenjskega učenja sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.
- 20.03.2009 Nastop pevskega zbora učencev Osnovne šole Bistrica »Prvi pomladni dan«.
- 25.03.2009 Nastop učencev Glasbene šole Tržič v počastitev materinskega dne.
- 27.03.2009 Ura za zdravje »Ustna higiena zobne proteze«.

april

- 01.04.2009 Ustvarjalna delavnica z Drago Heiden , »Izdelava velikonočnih okraskov«.
- 02.04.2009 Nastop humoristične skupine »Smeh« z enodejanko »Ime mi je Branko«.
- 06.04.2009 Zgodovinski pogovor z računalniško projekcijo »Pod svobodnim soncem, korenine Slovencev«, predavatelj Marko Ogris.
- 07.04.2009 Nastop ženskega pevskega zbora »Lipa« iz Kranja.
- 16.04.2009 Skupno srečanje skupin za samopomoč, predavanje na temo »100 let vlaka«, predavatelj Stane Mihelič.
- 16.04.2009 Sodelovanje na 16. reviji pevskih zborov socialnih zavodov Slovenije v Slovenj Gradcu, zastopal nas je pevski zbor Slavčki.
- 17.04.2009 Praznovanje rojstnih dni stanovalcev, ki so praznovali v mesecu marcu in aprilu. Obiskali so nas učenci Osnovne šole Bistrica, zabaval pa nas je harmonikaš Zvone Štular.
- 21.04.2009 Ustvarjalna delavnica z učenci iz Osnovne šole Bistrica, »Izdelovanje izdelkov iz testa«.
- 24.04.2009 Ura za zdravje »Vitamini«.

maj

- 13.05.2009 Nastop učencev Osnovne šole Lom pod Storžičem.
- 14.05.2009 Plesna delavnica v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.
- 19.05.2009 Likovna delavnica z Vinkom Hlebšem, v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.
- 21.05.2009 Izlet na Brezje in Bled.
- 27.05.2009 Ustvarjalna delavnica »Oblikovanje gline« z z Darjo Zupan, v sodelovanju z Ljudsko univerzo Tržič.

Razstava fotografij iz zbirke Damjana Janežiča in Jurija Smoleja pod naslovom »100 let vlaka«.

Poleg predstavljenih prireditev so bila še stalna enkrat mesečna srečanja

- sestanek s stanovalci,
- vsako sredo izmenično križanka-lingo,
- srečanje pevske skupine Slavčki,
- srečanje skupine za samopomoč svojcev oseb z demenco,
- sveta maša,
- dve srečanja skupine Zimzelen,
- tombola.

vse teče...

Alenka Javornik, socialna delavka

V letu 2009 so se nam pridružili:

Marija Blažič, Angela Knific, Marija Kuburič, Jože Bohinjec, Marija Brejc, Anton Kralj in Franc Kavčič.

in se izteče...

Zapustili pa so nas:

Barbara Maršič, Marija Blažič, Ana Praprotnik, Marija Urankar, Angela Teropšič, Rudolf Teran in Stanislav Stepančič.

predlogi stanovalcev in svojcev za lepše bivanje

Spoštovani bralci!

Zaposleni v Domu se po svojih močeh trudimo, da je življenje pri nas prijetno, domače, udobno in da so stanovalci zadovoljni.

Vsako bivanje pa lahko še izboljšamo, Vi pa nam pri tem pomagajte.

Vabimo Vas, da nam posredujete (pisno ali ustno) Vaše predloge, želje, pripombe ...

Konstruktivne predloge oddajte v skrinjico, ki se nahaja v avli doma, in sicer do 25.10.2009.

Objavili jih bomo, skupaj z odgovori, v naslednji številki glasila »Poklon jeseni«, ki bo izšla konec decembra 2009.

Uredniški odbor

Depo
 908TRŽIČ-Društva,
 POKLON jeseni
 2009
 061

 4003402,1
 COBISS e
 KNJINICA TRŽIČ

908TRŽIČ
 DOP Petra Džar
 Poklon jes / 2009

